

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 208. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 27-го ВЕРЕСНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 27, 1978 No. 208. VOL. LXXXV.

ЗАКЛИК

ІЄРАРХІЇ УКЦЕРКВИ В ЗСА В СПРАВІ ЗБІРКИ НА СКВУ

Слава Ісусу Христу!
До
Високопреподобних і Всесесних Отців
і Вірних філадельфійської Митрополії
Високопреподобні, Всесесні Отці та
Дорогі в Христі Браття і Сестри!
У дні 23-26 листопада 1978 року, відбудеться в
Нью Йорку Третій з черги Світовий Конгрес Вільних
Українців. Це має бути велика маніфестація
живучості української громади у вільному світі.
Перший Світовий Конгрес Вільних Українців
відбувся в листопаді 1967 року в Нью Йорку. Тоді
встановлено Секретаріат СКВУ, який проводить
корисну й потрібну працю для добра українського
народу.
Важливішими завданнями Секретаріату є:
Ширити правду про визвольні змагання
українського народу, допомагати й стимулювати
всіми доцільними засобами боротьбу народу за
релігійну свободу, за волю, права людини й
державну незалежність України; домагатися
здійснення прав українського народу, згідно з
Універсальною Декларацією Прав Людини.

Об'єднувати всіх українців у вільному світі й
координувати працю крайових громадських
центрів для спільного добра нашого народу;
допомагати нашому народові зберігати українську
духовність у вільному світі, сприяти плеканню
української культури й традицій; зокрема
доцільними заходами обороняти нарід в Україні, що
його жорстоко переслідують окупанти за релігійні й
національні переконання.

Всю цю працю проводить Секретаріат завдяки
жертвенності української громади у вільному світі.
Для успішності праці Секретаріату необхідна
підтримка нашого громадянства, бо доля
українського народу залежить не від посторонніх
чинників, але від нас самих, від нашої єдності і
активності. У службі для народу немає відпочинку,
немає затримки, бо це шляхетний зміст життя
людини, що дає задоволення, повноту життя й
сповнення Божої заповіді любові ближнього.

Секретаріат СКВУ — почерез крайову громадську
центрально Український Конгресовий Комітет
Америки — робить заходи, щоб у Конгресі ЗСА
перевести ухвалу з домаганнями про відновлення
Христової Церкви в Україні та свободи
визнання, щоб в цей спосіб допомогти народові в
Україні в час, коли ворожа влада хотіла знищити
церкви й переслідують Христову Церкву. Зокрема
обов'язком всіх українців у вільному світі є
допомогти тим шляхетним заходам наших
громадських центрів. Бо хто допоможе, як не ми,
що втішаємося вільним життям?

Тому ми порушаємо Високопреподобним і
Всесесним Отцям заохотити вірних до щедрих
пожертв на цілі Світового Конгресу Вільних
Українців. У тій цілі розсилаємо збірки конверти,
які належить роздати вірним через місцевих
відпорушників УККА, а згідно поставити конверти
у притворі церкви, щоб усі могли взяти участь у цій
благородній справі. Слід зібрати ці конверти при
виході з церкви й прислати до свого Ординаріату.
Прохаємо Всесесне Духовенство і всіх вірних про
співпрацю.

З найкращими побажаннями залишаємося

Широ віддані в Христі

Йосиф
Митрополит
Філадельфійський Архископ

Ярослав
Єпископ
Епарх Чикагський

Василь
Єпископ
Епарх Стамфордський

„Українські Вісті“ появляються вже в Детройті

Детройт, Міч. — Газета
„Українські Вісті“, тижне-
вих політична, економічна,
культурного і громадсько-
го життя, яка появлялася 33
роки в Новому Ульмі,
Західна Німеччина, почала
виходити в Детройті, ЗСА.
Газету буде друкувати
Петро Майсюр, який, як
говориться у передовій
статті підписаній Михай-
лом Воскобійником у числі
з 30-го серпня ц. р.,
розбудував у Детройті своє
власне друкарське підприєм-
ство і дав згоду служити
„Українським Вістям“ і в
їхньому другому етапі.
Функцію головного редак-
тора виконуватиме Миха-
йло Смик, колишній редак-
тор „Українського
Прометей“.

М. Воскобійник у
згаданій передовій пише,
що в „умовах, коли прапор
боротьби за Україну
підняли відважні борці на
Батьківщині, існування
нашої трибуни особливо
потрібне“. У пов'язанні з
цим редакційним завдан-
ням буде „уловити
доцільний баланс між
матеріалами про правоза-
хисний рух і ситуацію в
Україні й СССР та матері-
алами про життя і діяльність
емігрантів“. З цим тісно

в'яжеться проблема пріорі-
тетів, — говориться далі у
статті М. Воскобійника, —
у нашому ставленні до
політики ряду централь-
них установ — ДЦ УНР,
СКВУ, УККА, АУА тощо.

„Потрібне буде крити-
чне, але делікатне став-
лення до згаданих установ,
щоб не підірвати тих
організаційних гілок, на
яких базується все організа-
ційне життя у вільному
світі. „Українські Вісті“
будуть також стояти на
сторожі інтересів українсь-
ких наукових установ —
УВАН, НТШ, Катедри
Українознавства Гарвар-
ду, УВУ, Українського
Інституту Канади і усього
професорів розвивати
українські дисципліни по
університетах і коледжах“.

Крім того видавці газети
уважають, що слід „розбу-
довувати трибуну ідеоло-
гічного мислення“. Тому
„Українські Вісті“ мусять
бути там де формується
українська й неукраїнська
політика, ідеї життя, щоб
бути також інструментом
того формування“.

Нова адреса „Україн-
ських Вістей“ в Детройті
слідуюча: „Ukrainian
News“, 2209 Caniff Avenue,
Detroit, Mich. 48212.

ПРИНАЙМНІ 150 ОСІБ ЗГІНУЛО В НАЙГІРШІЙ ПОВІТРЯНІЙ АВАРІЇ В ІСТОРІЇ ЗСА

Сен-Дієго, Каліф. —
Принаймні 150 осіб згину-
ло у понеділок, 25 вересня,
коли великий пасажирсь-
кий літак ліній „Пасифік
Савтвест Ейрлайнс“ зду-
рився в повітрі з малим
літаком з двома пасажир-
ами тут, над летовищем ім.
Ліндберга. Крім всіх пас-
ажирів і залог обох літаків
згинуло принаймні 13 осіб
на землі, коли літаки впали
на густо заселену частину
міста.

Посадник Сан-Дієго,
Пітер Вілсон, і поліційні
чинники заявили, що може
бути навіть багато більше
жертв, бо ще не перешу-
кали всіх зруйнованих буди-
нків і спалених автомо-
блів. Згоріло понад 10
будинків, а 5 інших були

поважно пошкоджені. Це
була найгірша повітряна
аварія в історії ЗСА.
Свідки випадку інфор-
мують, що двоє пасажирів
літака „Цесна 172“, у якому
летів пілот та його ін-
структор, вдарив праве кри-
ло великого пасажирського
літака, після чого обидва
впали на землю.

Речник Федерального
Авіаційного Управління за-
явив, що перед випадком
обидвох пілотів поперед-
жено, що існує небезпека
їхнього зудару, і пілоти
підтвердили, що одержали
депешу. Однак кілька хви-
лин пізніше малий літак
влетів у великого. Крайова
Транспортна Рада Без-
пеки тепер переводить
точну інвестицію.

Великий пасажирський літак з розбитим крилом падає на
заселену ділянку Сан-Дієго.

Советські шпигуни стануть перед судом цього тижня

Ньюарк, Н. Дж. — Два
советські шпигуни, колишні
працівники в Організації
Об'єднаних Націй — 39-
річний Вальдін А. Енгер і
33-річний Рудольф П.
Чернаєв, які були арешто-
вані службовцями ЕФ-Бі-Ай
ще 20-го травня ц. р.,
стануть перед судом в
середу, 27-го вересня.
Процес мав розпочатися
два тижні скоріше, але з
приводу приїзду до
З'єднаних Штатів Америки
міністра закордонних справ
Советського Союзу Андрія
Громика, судову процедуру
було відкладено на бажання
генерального прокуратора
Гріффіна Белла.

Енгер і Чернаєв, обо-
ронюючись твердять, що
їхня подорож до Вудбрідж,
Н. Дж., 20-го травня була
приватного характеру і не
мала нічого спільного зі
шпionaжем, хоч ЕФ-Бі-Ай є
в посіданні незаперечних
документів, які згадані
шпигуни бажали купити за
20 000 доларів від старшини
американської морської
флотії, який тісно спів-
працював у тому випадку з
органами ЕФ-Бі-Ай.
Підсудні перебувають
покищо на волі без закладу
від того часу, як амбасадор
СССР Анатолій Добришин
написав офіційного листа
до судових властей, що
Енгері Чернаєв не покинуть
ЗСА. Взагалі федеральні
урядовці старалися вплива-
ти на федеральне судило
Фредеріка В. Леса, щоб він
не робив великого розголо-
шу цієї справи, бо вона
могла б пошкодити пере-
говори, які ведуться
між представниками ЗСА і
СССР в справі обмеження
стратегічної зброї.

Третью советському
шпигуну замішаному у
цю аферу, Владіміру П.
Зінкінові, який був третім
секретарем советської місії
до ОН в Нью-Йорку, вдалося
вихити до СССР, бо він ко-
ристувався пашпортом дип-
ломатичної недоторканос-
ті і його службовці
ЕФ-Бі-Ай не могли арешту-
вати. При співпраці старши-
ни морської флотії
прізвища якого не назива-
ється у судових актах служ-
бовцями ЕФ-Бі-Ай вдалося зіб-
рати багато доказового ма-
теріалу з їхньої шпигунсь-
кої діяльності та зареко-
дувати ведені ними
розмови з неназваним
офіцером ЗСА.

Оборонці підсудних
стверджують, що деякі
доказові матеріали не
можуть братися судом під
увагу, бо вони були
незаконно зібрані служ-
бовцями ЕФ-Бі-Ай, а деякі
свідки були прямо ними
аранжовані. Енгер і
Чернаєв приїжджали,
мовляв, до Вудбрідж для
„відпочинку“ і оглядин
місцевого супермаркету.

Це вже другий випадок
арешту советських шпигу-
нів в Нью-Джерсі, бо в січні
1976 року був арештований
советський моряк Іван
Рогальський, який раніше
втік із советського корабля і
перебував в ЗСА на статусі
емігранта. Суд над ним
вже розпочався. Дивним
при тому є те, що СССР не
дав Рогальському жадної
допомоги і його оборона є
американський цивільний
адвокат. Загально споді-
ваються, що процес над
Енгером і Чернаєвим
триватиме приблизно один
місяць.

Конгрес схвалив державний бюджет на 1979 рік

Вашингтон. — Минулої
суботи, 23-го вересня,
Сенат 47-ма голосами
проти 7-ох схвалив
компромісову резолюцію,
що й два дні раніше
проголосувала Палата
Репрезентантів, відносно
державного бюджету на
фінансальний 1979 рік, щоб
той бюджет вносила 487.5
більйона доларів.

Законодавці передба-
чують, що державний дефіцит
становитиме 38.8 більйона
доларів, тобто повинен
бути найменшим за
останніх 5 років. Натомість
Білий Дім твердить, що
дефіцит за фінансальний 1979-
ий рік, який починається 1-
го жовтня ц. р., вноситься
48.5 більйона доларів.

Демократичний сенатор
Едмунд Маскі з Мейна,
голова Сенатської бюдже-
тової комісії, вказуючи на
поліпшення економіки
країни і на те, що в 1979-му
фінансальному році передба-
чується значно менший
державний дефіцит, твер-
дить, що існує можливість,
що ще перед 1983 роком

пошастить збалансувати
державний бюджет, отже
виконати план, що його ще
під час виборчої кампанії в
1976 році намітив теперіш-
ній президент Джиммі
Картер.

Схвалення обома Пала-
тами Конгресу державний
бюджет не потребує
підпису президента Карте-
ра і він не може накласти на
нього „вето“, згідно з
правилами, які ввійшли в
силу 4 роки тому. Білий Дім
тільки може в січні кожного
року передавати законо-
давцям свої пропозиції
відносно бюджету.

Бюджет на 1979 рік
передбачає 18 або 19-
бильйонову зniżку у
федеральних податках, як
рівно пропонує встано-
вити або податкові кредити
для студентів університетів
чи їхніх батьків, або
збільшити фонди, призна-
чені на дотації чи позички
для тих студентів, але
застає, що може ввійти в
силу тільки одна, або друга
програма, але не обидві.

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ РОЗБІЖНО СПРИЙМАЮТЬ ТЕНТАТИВНІ ДОМОВЛЕННЯ

Єрусалим/Дамаск. — Тиж-
день після того, як єгипет-
ський президент Анвар ель-
Садат, ізраїльський прем'єр
Менахем Бегін і президент
Джиммі Картер підписали
тенативні договори в
справі замирення на
Близькому Сході, пооди-
ночі держави цього обширу
різно сприймають ці
домовлення. Деякі підтри-
мують їх майже вповні,
інші виявили поважні
застереження, але не
відкинули цілком можли-
вості успіху, а ще інші
категорично протидіють
цим договорам.

У неділю, 24-го вересня,
ізраїльський кабінет
великою більшістю голосів
підтримав згадані тен-
тативно домовлені, зазначу-
ючи, що, якщо дійде до
сепаратного мирного
договору між Ізраїлем та
Єгиптом, то ізраїльські
цивільні оселі на Синайсь-
кому півострові, окуповані
єгипетськими територіями,
будуть зліквідовані. Шодо
оселі на західному березі
річки Йордан і біля міста
Гази, то, як вказують
коментатори, це питання
більш складне і розв'язка
цієї проблеми може
затягнутися на довгий час.

У неділю голосування
11 міністрів голосували за
домовленнями, 2 заявили
проти, а 4 здержалися від
голосування. Того дня
противники звільнення
арабських земель і ліквіда-
ції цивільних ізраїльських
оселі на них перевели
демонстрації проти пре-
м'єра Бегіна, хоча минулої
п'ятниці десятки тисяч
ізраїльтян вітали його як
переможного героя, коли
він прилетів із ЗСА.
Ізраїльський парламент,
„Кнесет“ цього тижня
голосуватиме в справі
тенативних договорів.

В Єгипті члени уряду,
парламенту і загальноє
населення підтримують
президента Садата і його
мирові заходи, твердять,
що замирення з Ізраїлем
є кінцею для цілого араб-
ського світу.

Проте, інші арабські
держави відмінно зареагу-

вали на саму „вершинну
конференцію“ в Кемп
Дейвід, Мерленд, і на
тенативні домовлення. Не
зважаючи на те, що
державний секретар Сайрус
Венс перебув 5 днів на
Близькому Сході, стар-
ючись переконати лідерів
арабських країн, що
домовлення вийдуть на
користь всіх держав того
обширу, то йорданський
король Гуссейн і савдійсь-
кий король Халід, провід-
ники найбільш помірков-
аних арабських країн,
висловили поважні засте-
реження до тих домовлен-
ня, зокрема щодо пропозицій,
які стосуються полестинсь-
кої проблеми, вказуючи, що
договори не приклали
належної уваги тій пробле-
мі, бо не запевнили
„легітимних прав палестин-
ського народу“. Однак,
Йорданія і Савдійська
Аравія залишили відкрити
їхню можливість, що
ближче розглянуть тен-
тативні домовлення. Таким
чином, королі Гуссейн і
Халід не прийняли догово-
рів, але також не заявили,
що категорично відкида-
ють їх.

Натомість Сирія, Алжи-
рія, Південний Ємен, Лівія
та Палестинська Визволь-
на Організація (ПВО), після
нарад їхніх провідників у
Дамаску, Сирія, гостро
намагалися тенативні
договори, заявили, що
зривають політичні та
економічні зв'язки з
Єгиптом, вирішили ство-
рити „об'єднані політичні
та військові проводи“ для
ведення боротьби проти
Ізраїля та Єгипту, як теж
поставили на в'язати
ближчі контакти з „прия-
зними державами і соці-
алістичним табором, що
його веде Советський
Союз“. Державний сек-
ретар Венс, який під час своєї
поїздки на Близький Схід
нараджувався теж із
сирійським президентом
Хафезом аль-Ассадом, не
зумів переконати його, щоб
послабив свою опозицію до
ізраїльсько-єгипетських
домовлень.

В часі маневрів НАТО загинуло 13 осіб

Бонн, Зхідна Німеччина. —
Тринадцять осіб,
військових і цивільних,
загинули в наслідок
великих осінніх маневрів
військ Північно-Атланти-
ського Оборонного Союзу,
які проходили на території
Західної Німеччини. Серед
жертв, які загинули в
різних обставинах, є також,
два американські воїни.

Один загинув в летунській
катастрофі біля Франк-
фурта, а другий в колізії
авт. Загинули також 4
німецькі воїни, 1 брита-
нець, 1 канадець, 5
цивільних осіб німецької

національності. Одна
жінка попала під гусениці
танка і тепер ведеться
допит, щоб встановити, як
саме міг трапитися такий
жахливий випадок. Керів-
ник важкого танка Н-60
твердить, що він не бачив
перед собою жадної особи.

В маневрах брали участь
153 000 американських
воїнів, 48 бойових бомбо-
виків Ф-4 та інші роді зброї
Багато воїнів і ескадрони
літаків прибули на маневри
із ЗСА. Війська НАТО не
важкують гострої зброї і
тому маневри відбувалися в
більш заселених місцевос-
тях.

ПІДСТУПНЕ ВБИВСТВО УКРАЇНСЬКОГО ХУДОЖНИКА

Нью Йорк (Пресова
Служба ЗП УГВР). —
Другий випуск „Информа-
ційного бюлетеня“ Україн-
ської Гельсінської групи
надрукував м. ін. інфор-
мацію про загадкову смерть
в Одеській області українсь-
кого художника Ростислава
Палецького. В інформації
виразно говориться, що в
подібний спосіб загинула в
1970 році Алла Горська.

10 березня 1978 року в
селі Троцькому Одеської
області був убитий, у
власній хаті, художник
Ростислав Палецький.

На підставі існуючих
інформацій, цього дня до
нього до хати прийшов
якийсь підозрілий чоловік,
схожий на кримінального
злочинця. Сусіди Палець-
кого оповідали, що він
приніс з собою горілку й
змушував Палецького пити
з ним. Коли він відмовився,
невідомий гість почав його
бити. Коли дружина
Палецького, Марія Лазо-
рівна, вернулася з роботи
вона застала чоловіка вже
неживого. Він лежав у
калюжі крові з перелома-
ним черепом. У нього були
теж поламани ребра.

Влада розповсюджує
чутки, що Р. Палецький
помер від кровотечі в
мозку, яка наступила, коли
він у п'яному стані впав і
вдарився. Останнім часом
по селі ходять чутки, що

подружжя Палецьких —
безспросвітні п'яниці.
Міліція проводить слід-
ство, під час якого М. Л.
Палецький заборонено
вийждати з села.

Ростиславу Палецькому
було 47 років. Він був у
розквіті творчих сил,
творив картини, які завжди
полюбили глядача глибо-
ким змістом, яскраво
забарвленним національ-
ним кольоритом. Його
праці добре відомі в Україні
і поза її межами. Він мав
теж офіційне призначення.
Проте ні одна газета, навіть
районна чи обласна, не
надрукувала про нього
некрологу.

За неперевіреними
даними картини Р. Палець-
кого виставлялися за
кордоном. Відомо, що він
мав намір виставити свою
працю на виставі в СССР.

Трагічна смерть Р.
Палецького навіває важкі
спомини про передчасну
смерть Алли Горської,
талановитої художниці-
монументалістки, яка
загинула в цілком інших
обставинах, від тих, які
офіційно були подані до
відома.

Втрата цих обидвох
художників, які встигли
сказати свої неповторні
слова в українському
містечку — є втратою
національного, сказано в
„Бюлетені“.

Клівленд вшанує пам'ять полк. Є. Коновальця

Клівленд, О. — Із почину
Організації Державного
Відродження України й
Організації Оборони
Чотирьох Свобід України,
постав тут комітет для
відзначення 40-річчя смерті
полковника Євгена Коно-
вальця, який діє під
патронатом Українських
Злучених Організацій,
Відділу УККА в Клівлен-
ді та який влаштує в
неділю, 1-го жовтня 1978
року, в аудиторії Осередку
Святопокровської парафії,
академію для вшанування
пам'яті полк. Євгена
Коновальця, Команданта
Корпусу Січових Стрільців,
Команданта УВО й Голови
Проводу ОУН.

Академію попередить
панаша для упокій душі сл.
полк. Є. Коновальця у
храмі Покрови Пресвятої
Богородиці Помісної
Української Католицької
Церкви, при 6810 Бродвей

роуд у Пармі, О., о годині 3-
ї по полудні. Академія
почнеться в годині 3:30 по
полудні, а в її програмі
виступлять: Ансамбль
юних бандуристів під
керівництвом Григорія
Китастого, Чоловічий
вокальний ансамбль під
приводом Євгена Садовсь-
кого, Жіночий вокальний
ансамбль ім. Миколи
Леонтовича, при Святопо-
кровській Парафії, під
керівництвом Віри Кондра-
тенко, вокальне тріо при
Відділі ОДУМ під прово-
дом І. Середи. Фортепі-
ансамбль супроводитиме
піаністка Маруся
Мельник. Д-р Володимир
Боднар, баритон, виступить
із сольоспівом, а Софія
Бура з рецитатією.

Доповідачем на академії
буде проф. д-р Михайло
Пап. Програму академії
започаткують комбатант-
ські й молоді організації
спільним апелем.

Советський депутат звертається до англійських парламентаристів

Москва. — У часописі
„Літературна Газета“ з
16-го серпня ц. р. надруко-
вано відкритий лист до
парламентаристів Англії
під наголовком „Чи інте-
ресує ви зацікавляє?“, під
яким підписався Валім Ко-
жевніков, депутат Верхов-
ної Ради СССР.

Кожевнікова дуже тур-
бує те, що в англійському
парламенті обговорювали
порушення прав людини в
Советському Союзі, пи-
тання арештів і засудження
невинних людей. На його
думку, все це належить
„до старої теми“. Однак
його дивує, що цю „стару
тему“ пов'язують тепер „з
судовими процесами в
СССР у справі декількох
зрадників і шпигунів“.

Та ще, мовляв, намагуються
„налякати нашу державу,
погрозують нам“. „Від-
класти поїздку делегації в
Москву“, „Припинити
торгівлю з Росією“, „Бой-
котувати Олімпійські Іг-
рища“. Англійські члени
парламенту, на думку Ко-
жевнікова, просто хочуть
„перевірити американсь-
ких яструбів: чому ми,
мовляв, гірші?“. Він не
важкують гострої зброї і
тому маневри відбувалися в
більш заселених місцевос-
тях.

„з повним дотриманням
усіх юридичних норм“.

Натомість в Англії, —
продовжує советський де-
путат, — відбуваються
„бандитські“ напади на
„вихідців з Азії“, поліція
„знухається над північно-
ірландськими патріотами“
і „в'язні конспірації в
Лонг Кеш обвинувачують
Англію в порушеннях прав
людини і основних своб-
од“. Він закликає своїх
(Закінчення на стор. 4)

ВІДБУДУТЬСЯ НАРАДИ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДК

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINSKYI SHODENNIK

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):

Любов Колеснік, Володимир Левенчук, Зенон Сніжик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковський і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮ \$5 м.с. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

„ДОПОМОЖІТЬ УСУНУТИ НЕБЕЗПЕКУ“

Як відомо, 21-го вересня 1978 року генерал Петро Григоренко виступав з промовою на 3'їзді профспілки сталеварних робітників, який відбувся в Атлантик Сіті, Н. Дж. „Свобода“ з 22-го вересня ц. р. інформувала, що Президент Джиммі Картер там особисто зустрівся з П. Григоренком. Вини містимо повний текст промови генерала П. Григоренка до 4500 делегатів згаданого 3'їзду. Цю промову перекладав з української на англійську мову Роман Купчинський.

Дорогі друзі!

Найширша Вам подяка за запрошення на Ваш Конгрес. Мені дуже приємно вітати делегатів Конгресу одної з вільних профспілок. Тим більше, що це металурги, до яких у мене ставлення особливе. В юнацтві я теж понад сім років працював робітником металургійного заводу в Донецьку.

Дуже вдячний Вам за запрошення ще й тому, що при цій нагоді я познайомився з багатьма профспілковими діячами і робітниками та одержав їхню підтримку для робітничого руху в СРСР. Я мав також шістьах вислухати високу державну промову президента Джиммі Картера, особисто почути, що він не перестав захищати права людини в цілому світі. Я зміг особисто висловити подяку Президенту від себе і від своїх друзів в СРСР за те, що він висловив великий принцип переваги моральних цінностей над усіма іншими і рішуче виступив проти беззаконних засудів совєтських правозахисників. Моральна допомога урядів вільних країн і всесвітньої суспільності нам дуже, дуже потрібна. Я вважаю, що ви, робітники вільних профспілок, заступаєте не тільки свої інтереси, але і права робітників в Празі, Варшаві, Києві, Донецьку і Москві.

Я дуже задоволений тим, що на власні очі побачив приклад американської демократії. Дружнє й напружена робота всіх учасників конгресу, доступність для делегатів урядовців всіх рангів до президента країни. Це мене дуже зворушило. Я добре знаю президента Брежнєва, а він мене. Під час війни ми служили в одному і тому ж військовому об'єднанні. Але за 17 років моєї правозахисної діяльності він не тільки не зустрівся зі мною, але не відповів ні на один із численних моїх листів. Навіть той указ, що позбавив мене совєтського громадянства він підписав, не зустрівшись зі мною. А президент Картер знайшов ті важкі для мене і для всього совєтського правозахисного руху хвилини, щоб зустрітися і поговорити зі мною.

Сили, які направили руку вбивць на Альдо Моро і других мирних людей, в тому числі дітей і жінок, у західному світі, діють і в совєтському союзі. КГБ, який під маскою карних

злочинців забив багато правозахисників, тепер наліває на себе маску терористичного підпілля і загрожує смертю великому академікові Андрієві Сахарову та його дружині Єлені Боннер. Дружині ж недавно засудженого на 13 років ув'язнення і заслання Олександра Гінзбурга загрожує вбивством двох її маліх дітей.

Повірити, що це робить підпілля терористична організація неможливо. Життя в СРСР так інфільтровано таємною агентурою, що неможливо навіть думати про якийсь тероризм. Згадані загрози є шкідливою на відповідальності КГБ.

Я вірю, що світ і в першу чергу профспілки, увесь робітничий рух рішуче виступлять проти дій недовірливих — чим би то не не маскувалось — чи ко медією судів, чи „терористичним підпіллям“.

Треба відповісти згаданому загрозам загальним бойкотом Олімпійських ігор у Москві.

Працюючи на заводі, я теж був членом профспілки металургів. Але то не була вільна профспілка. Вона, як і всі інші совєтські профспілки, були створені апаратом і партійним апаратом для поневолення робітників, для віддання їх на поталу совєтсько-партійній бюрократії.

Відсутність невідкорених влад профспілок зробило робітників СРСР зовсім безпорадними. Не маючи своїх незалежних організацій, совєтські робітники не можуть протистояти організованій бюрократії, не можуть стати на захист своїх людських і соціальних прав. Страйки категорично заборонені. А коли життя робітників стає неможливим, вони стихійно виходять на вулиці. Проти них виставляють військо, яке безпощадно розстрілює беззбройних людей.

На Заході вважають, що в Совєтському Союзі нема масового руху спротиву, що там є боротьба тільки поодиноких правозахисників. Але це невірно. Крім правозахисного руху, поруч з ним жевріє стихійний протест широких мас робітників проти соціального поневолення, проти потоптання людських прав, притишення релігії. Протест неросійських народів, зокрема мого народу, українського, проти жорстокої політики русифікації, проти національного поневолення. Під накий під маскою карних

І. Пеленська

ПОБУДОВА МРД В УКРАЇНСЬКІЙ ДІАСПОРІ

Організаційна побудова Міжнародного Року Дитини в українських середовищах у вільному світі створена після зборів і вимог організації Дитячого Фонду при Об'єднаних Націях (ЮНІСЕФ) і за апбратом СКВУ і СФУЖО.

Згідно з тим Управу СФУЖО доклікала до життя Світову Комісію МРД з осідком в Нью-Йорку, зложено з представників світових і краєвих організацій та установ. В провіді комісії є: Ірина Пеленська, голова, Христина Навроцька, Марія Нестерчук, Наталя Хомачук, заступники голови, Валентина Пахолок, протоколярна секретарка, Раїса Куделя, скарбничка, і референтки — організації на Х. Навроцька, зв'язків з ОН — Олена Прошок, прес-і Лесю Озєнів; члени — Лор Гурин, Наталя Дума, Юлія Копчинська, Лідія Крушельницька, Валентина Кузьмич, Гена Кузьмичов. Володимир Сосок, Стефанія Чорна.

Завданням Світової комісії МРД є створити краєві комітети МРД у країнах поселення; пропонувати, узгоджувати і провіряти краєві акції МРД; передавати відповідні краєві проекти на міжнародний терен, таких як Дирекція МРД при ЮНІСЕФ та до міжнародних жіночих і інших організацій; давати інформації про українські акції в рамках МРД до преси, бюлетенів, інформаційних листів при ОН і до деяких їх комісій; приготувати до видання наукову документацію про положення дитини в Україні і досягнення української дитини в країнах поселення; очолювати українські акції міжнародного і міжнародного застят в ділянках культури, допомоги тощо.

Краєві Комітети МРД повинні: Покликати до життя місцеві осередки діяльності, зложени з представників усіх місцевих виховних організацій; Пропонувати, у випадках потреби, започатковувати й узгоджувати місцеві акції і проекти; Повідомляти Світову комісію МРД про діяльність місцевих осередків діяльності; Передавати відповідні місцеві проекти до Світової комісії МРД; Увійти в контакт з Комітетом МРД країни поселення; ЮНІСЕФ розпоряджас фінансовими засобами для різних акцій, зокрема для акцій матеріального розвитку населення (поправа хліборобства, транспорту, відбудова лісів, розбудова шкіл) і тих ділянок, що затркують розвиток дитини. Через Комітет МРД у країні поселення

можна старатись за таку підтримку.

Місцеві Осередки діяльності — це ті, які мають право безпосередньої дії в місці поселення. Вони

1. Повинні познайомитись з потребами поселення, зокрема дітей і матерів своєї округи;

2. Згідно з даними потребами організувати на даному терені різні акції, пов'язані з МРД, наприклад:

а) культурні — конкурси, фестивалі, дні дитини, дошкільні дні, свята матері тощо;

б) допомогові — організування допомогових акцій поселення однієї країни дітям другої (напр., акція „діти дітям“), використання допомогових акцій ЮНІСЕФ для дітей відсталіх країн;

в) освітні — курси про плекання немовлят, відкриття дитини, зберігання харчових продуктів.

Важливо, щоб у пляні місцевого Осередку діяльності були також включені діти, як частина організації, які повинні подавати проекти, а також їх виконувати, згідно зі своїми спромогами. Культурні чи допомогові акції повинні охопити якнайширше дітями даної округи.

Організаційна схема МРД на українському терені опира на системі, дорученій чинниками ЮНІСЕФ усім країнам та етнічним групам. З нею треба числитись, бо право до участі в МРД є обмежене до державних чинників та організацій, які мають статус неурядових (НГО), тобто організацій із дорадчим статусом ОН. СФУЖО може брати участь у МРД по причині свого членства у Світовому Русі Матерів, організації, яка має представництво в ОН із правом дорадчого голосу.

З хвилиною, коли в котрінебудь країні поселення постане Краєвий комітет МРД або є проведена українська акція у пов'язанні з МРД, просимо зголосити про це до Світової комісії МРД на адресу п-ї Христини Навроцької, заступниці голови: 8922 Springfield Blvd., Queens Village, New York, N.Y. 11427.

Уряди, організації, установи різних суспільних, релігійних і громадських призначень в світі проголошують свою участь у МРД і повідомляють про свої акції. Є дуже побажано, щоб українці в різних країнах поселення взяли участь у МРД. Українська дитина може більше як якого іншого народу заслугоувати на те, щоб нею зацікавилися суспільство і щоб про її долю і долю повідомити міжнародний світ. Це є перша і найкраща до цього нагода.

Л. Яскевич

ПРО ІТЕЛІГЕНЦІЮ ДЕЛЬФІНІВ

Ми шукаємо сьогодні за інтелігентним життям у космосі, коли таке життя існує поруч нас, на нашій власній планеті. Носіями цього життя слід уважати дельфінів. Дельфіни різняться діаметрально від людини не тільки своїм виглядом, але й середовищем життя та відомостями, якими вони перевершують людину. Їхня мова витончена, а їх логіка побудована на інших основах від нашої. Вони пливають під водою зі шкідливістю, що дорівнюється 40 вузлів (75 км на годину) в глибинах, що мусили б розірвати людські легені. Сематологічно вони належать до породи ссавців, які, хоч живуть у воді, відділяють повітря та кормлять своїх немовлят молоком, так як люди. Дельфіни дуже прив'язані до людей та виявляють їхніми великими приятелями.

На тему дельфінів накручено фільм „День дельфіна“. У 1973 р. в американській пресі появилось декілька статей під сенсационним заголовком „Американська флотія тренує дельфінських камікадзе“. Ці статті — це розповіді про секретні військові дії, що в них брали участь дельфіни, які переносили на своїх носах експлозійні пакети, що ними спричинили експлозії ворожих підводних суден, втрачаючи при тому власне життя. Дельфіни живили також в заливі Камран, у В'єтнамі для переловлювання ворожих нурів (фрегмен), що запливали під водою до американської пристані для нищівних цілей.

Джейм Фіцджеральд, піонер в дослідженні інтелекту, у своїй 60-хвилинній телевізійній програмі СібіЕс, оповідав, що 50 до 60 ворожих нурів переловили американські тренувальні дельфіни в Камранській залив. Правління Американської Флотії заперечує це та назвало його цілу програму науковою фантастикою.

Протягом багатьох сторіч дельфіни та люди відчували взаємно велику симпатію. Старинні греки вірили навіть, що дельфіни були колись людьми, але з невідомих причин перейшли жити до моря. На всякий випадок, історія не занотувала досі ні одного випадку, щоб дельфін вбив або пошкодив людину, хоча до того було дуже багато нагод. Навпаки, у багатьох випадках знаємо, що дельфіни бавилися з дітьми, рятували потоплюючих плавців та допомагали рибалкам ловити рибу.

Хоч Америка в Світовій Флотії заперечує використання дельфінів для військових цілей, вона не заперечує, проте, існування дослідних центрів в ЗСА для студій та тренування дельфінів, які проводяться приблизно від 1961 р. На ту

наді на поворот, могли стриміти до чогось кращого? А все таки були такі, які в цих тяжких обставинах працювали, здобували фахи, студіювали. — У цих невідрадних обставинах моїй самоті усміхнулося щастя. Мені тоді було двадцять три і стільки ж Богданові. Ми зустрілися на курсі англійської мови і покохалися. Жалібно ловили щастя, бо знали, що прийде розлука. Прийшов час, що кожен стався кудись виїхати — до Бельгії, Канади, Америки, чи далекій Австралії.

Богдан просив їхати разом, а там, за морем поберемося. Не знав, що у мене чоловік, якому присягла вірність. — Скажіть, пане докторе, чому ці жорстокі закони зломити мені життя? Він саме над цим думав. Чи в таких випадках не повинні бути заглядуючі обставини, звільнення з присяги. А якийсь голос підказував — А що діялось би якщо б не було цих законів? Чи не була б ще більша саваля?

Як пізніше уклалося вам життя? Чи повернувся з війни ваш чоловік? — Шкавився доктор. — Ні, відповіла тихо. — Одного гарного липневого дня поштар приніс листа від Марка. Я звільню тебе від присяги — писав. Ідз за море, як ішчи, бо я ніколи не повернуся. У мене є дружина і донечка — золотоволоса Гретхен. Ти знаєш, як я люблю діти. Прощай і будь щаслива. — Так, я була щаслива, гаряче працювала думка. У рвучких водах Дунаю я знайду рятуюнок, спокій — рішав якийсь голос. Тільки скоріше, щоб не мучитися так довго. — Дорога до ріки вела через кладовище. Горі втомта примусили пристіти на лавці біля великого нагробника, на яким була знімка молоденької дівчини і напис: Тут спочиває єдина донечка Ганса і Герті Ріхтерів. Відійшла у вічність на шістнадцятій весні життя. А внизу — „Бог дав, Бог взяв“.

Здавалось, ясні очі дівчини дивилися на мене, а якийсь голос докторів: — Чи не сором тобі? Дивися, померла єдина дитина славного хірурга, який рятуюв тисячам життя і він погодився з долею. А ти? Чи не бажаєш (Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАС БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Ірена Ванчицька

У БАЖАННІ ЩАСТЯ

Поки лікар записував дещо в картотеку, пацієнтка розглядала канцелярію дільного в місті психіатра, доктора Сіверського. Все тут було влаштоване з великим смаком. Янгозелений килим еднрався із пастельними, того ж кольору завісами і створював ще більший затишок у шій просторій кімнаті. На стінах висіло декілька гарних картин і їхні українські мотиви гармонізували з розкішною гудульською рамою, в якій була світлина вродливої, молододі жінки і чепурної дівчинки.

Напевно дружина і донька — подумала пацієнтка пані Віра. — Яка щаслива! — зіхнула важко.

Доктор підняв голову і його очі, сумні та дуже змучені, спочили на обличчя пацієнтки. Боже, який він перетомлений — зіхнула вдруге Віра. Тоді прозвучав низький, шовковий голос доктора: — Прощу, розкажіть мені про ваші проблеми. Постараюся вам допомогти — і він похилив голову.

Пацієнтка хвилину вагалася, але в його голосі було стільки турботи і тепла, що пані Віра перемогла неспокій і тихо сказала: — Я дуже хвора, пане докторе. Мене часто опановує охота поповнити самотність. Властиво не бачу шлі життя. Я така дуже самотня, нікому непотрібна. Ніхто мене ніколи не любив.

— Ви так думаете? А мати? Хіба можливо, щоб мати не любила дитини?

— Я матері не пам'ятаю, мені було три роки, як вона померла. Мене виховувала бабуся.

— Думаете, що бабуся також вас не любила?

— О ні — заперечила живо — бабуся була дуже добра і тільки одну мене мала, але і вона довго не жила, а батько одружився вдруге. Чи ви знаєте що значить мачуха?

Так, він знав, сам був сиротою. Ледве залишився в

пам'яті неясний образ молододі матері, що так тепло пестила і гладила його ясне волосся.

— Мамо, якби ти знала — прошепотів, але скоро запанував над собою і речево сказав. — Щоби вам допомогти, поставити влучну діагнозу, я мушу мати образ шілого вашого життя. Ви повинні сказати мені все, як на сповіді.

І пацієнтка почала оповідати голосом притишеним, начебто соромилася.

— Поки жила бабуся, мені було добре. Вона знала безліч казок, з яких я найбільше любила що про сплячу царівну, яку царевич розбудив поцілунком і потім — вони довго жили і були щасливі. І мені також хотілось бути щасливою, мати ляльку, яку я бачила за вітриною великої крамниці у місті.

— Бабуся, чи святий Миколай принесе мені ляльку, таку, що закриває очі і говорять „мама“ — запитувала я часто.

— Як будеш чемною, напевно принесе, моя ти сирітньою маленька — зіхнула бабуся і струшувала сплзю.

І хоча я старалася бути дуже чемною, ляльки не дістала, бо не стало доброї бабусі, а практична мачуха уважала, що часи затяжкі на такі витребенки. Св. Миколай приніс теплі панчішки і рукавички. Скільки було тоді плачу...

Мої сирітські сплзю часто пробувала обсушити добра стара няня, а коли було мені дуже сумно, я втікала про все лихо. Бувало Марко, син пан-отця, потішав — не плач, ти вже велика, скоро панною будеш, поїдемо разом до міста, до гімназії вчитися.

— У місті ви звичайно пізнали багато товаришок і скоро забули сумне дитинство?

— Ні, я довго тужила за тихим підгірським селом, за старою церквою, приходством, заквітчаним високими мальвами, і сільською школою у вікні акації.

І пані Віра почала оповідати про своє життя у великому місті, школу, учителів, товаришів і про свою першу любов.

Доктор, здавалось, не слухав. Він дав волю думкам. Йому пригадалась молодість бурхлива як гірські ріки,

барвіста, як веселка. І ясними зірками засяли очі єдиної дівчини, яку так гаряче любив. „Олюся“ — трохі не вимовив у голос. Дівчина кохана, що ясною зіркою світила над воєвськими шляхами, а сама згасла в лагерьх проклятої півночі.

— Я йначла гімназію, а Марко був уже студентом політехніки, як вибухла польсько-німецька війна — продовжувала своє оповідання пацієнтка. Чи ви були тоді у Львові, як німецькі літаки кидали бомби на місто? — запитувала.

О так, він добре пам'ятає ці грізні дні, що несли руїну, лихоліття, але й надію. З німецькими бомбами здавалось летіла довга леліана воля. — А коли погідного червеневого ранку вдруге заграли гармати, я була вже дружиною Марка. У затишній лісничівці, де ми тоді проживали, не знали про страхоті, що їх принесли „визволителі“ з труп'яними чашками на шоломах і написами на поясах: „Бог з нами“ Ми були такі щасливі, бо очікували першої дитини і вибирали найкраще ім'я нашому синові, нашому синові, який ніколи не побачив світу... Пані Віра гірко заплакала. — Скажіть, пане докторе, чому сирітська доля ударила мене так гірко на самому порозі щастя? Наш син уродився неживий, а лікар сказав: „Вам не вільно мати більше дітей“.

Із сонячної лісничівки забралося щастя. Марко ходив сумний, понурий, часто ішов до ліса до хлопців, аж одного дня сказав: „Я зголосився до Дивізії. Ти не дивися, ідуть товариші, у Ромка двоє дітей, а він зголосився. Було б злочинним сидіти вдома“. І пішов, а я вкороті поїхала з евакуйованими на Захід. Тяжко повертись, однак моя рана гоїлася у вибухах бомб, артилерійських зривах і вогні скорострілів.

І несподівано запитувала: — Скажіть, ви вірите в пекло? — І поки доктор встиг подумати, відповіла — Я бачила... пекло в Дрездені. А в Гірошімі було ще страшніше... А гнітуха мовчанка залягла в кімнаті.

Щоб розігнати понурий настрій, доктор сказав — А все ж таки життя сильніше від смерті. На руїнах почало творитися нове життя. Я не був у таборах перемішених осіб і мені було б цікаво про них почути.

— Про життя в таборах Ді Пі, як тоді називали, не варто згадувати. Чи виврані з рідною грунту, позбавлені

ПРО ІНТЕЛІГЕНЦІЮ...

(Закінчення зі стор. 2)

вигоди. Д-р Д. Батто, професор Тафт університету, винайшов електронний перекладач, що перекладає людські вокальні звуки на свист дельфінів і навпаки. Вживаючи цей апарат він міг порозумітися із дельфінами під водою. Ті дельфіни мали упряж, в якій був вбудований радіоприймач. На думку д-ра Лілі та д-ра Батто, дельфіни мають свою окрему мову, побудовану на зовсім відмінній логіці від нашої. Їхня мова більш витончена та основана на зовсім іншій логіці, свідомості та світосприйманні.

Покищо до дослідів інтелекту дельфінів, яка, до речі, коштує американську флоту 30 000 доларів для самого „освоєння” одного дельфіна, підходимо прагматично, під знаком їх використання для своїх потреб. Але існує ще гуманістичний підхід, що його започаткував д-р Д. Лілі, досліджуючи їх інтелектуальні та мовні якості, але інтелектуальні істоти, співмешканців нашої планети.

Господь забрав їх разом

Сл. п. Михайло і Михайлина Мельничуки з їхнім сином Степаном, невісткою та внучкою.

Лорейн, Огайо. (Б. Д.). — Вечором, 27-го серпня ц. р. трагічна вістка облетіла українську громаду в Лорейні, Огайо. Того по-полудня, в автобійній катастрофі трагічно загинули сл. п. Михайло і Михайлина Мельничуки, члени 233-го

Відділу УНСоюзу. Важко було повірити в цю дійсність.

Зразкове подружжя, шановані і люблені громадами, працюючі, щасливі й вдоволені життям, багаторічними в шлюбні майбутні — і раптом перервана нитка життя і трагічний кінець... Вони поїхали на еміграцію в Німеччину. В році 1951-му з єдиним сином переїхали на постійно до Америки й осіли в Еллі, Огайо. Крім праці на прожиток, знаходили все час на працю для церкви і громади.

Сл. п. Михайло — активний член УККА, Українського Народного Дому в Лорейні, УНСоюзу, а дружина Михайлина завжди активна в церковних сестринстві, в Союзі Українок. Все вони були разом там де треба було допомогти...

Разом прикладно жили, разом широкі працювали й... разом поклали їх Господь.

Осиротили вони сина Степана, невістку й двоє внучат. Боліщу втрату відчула також ціла українська громада в Лорейні. Свій жаль по втраті дорогих громадян засвідчила вона масовою участю в похоронних відправах і в останньому поході на вічний спочинок.

Патріарший День на Оселі ім. О. Ольжича

Вже п'ятий рік підрад в часі вакації обох відділів Т-ва „За Патріархат: Філадельфійський і Аллентавський владштовують „Патріарший День” спільними силами.

Цього року в неділю, 27-го серпня цей Патріарший День адався мабуть найкраще. Торжественна Свята Літургія о год. 11:30 була дійсно соборна і всеукраїнська, бо взяли в ній участь священники обох віровизнань і всіх територій України: Східної, Західної і Закарпаття, а саме о. митрофорний протоієрей Гіларій Врублевський, о. д-р Василь Бойсак (закарпатський), о. Володимир Грабець, о. Мирон Мартинюк, о. Лев Любимський. Тарас Лончина, адміністратор Філії Українського Католицького Університету в Філадельфії. Головним священнослужителем був о. Лев Любимський, парох церкви Св. Архистратига Михаїла в Філадельфії, який також проповідував про життя Блаженнішого Патріарха Йосифа. Під час Служби Божої співав гарно хор парафії Св. Архистратига Михаїла з Філадельфії під диригентурою маестра Петра Дябоги.

Після Св. Літургії відбувся спільний обід з доповіддю та мистецькою програмою. Доповідь виголосив голова Філадельфійського Відділу Товариства за Патріархальний Устрій, д-р Юліан Колтун на тему: „15 років змагань за Патріархат”.

У мистецькій частині програми взяли участь п-во Олександр та Емілія Гранат (рецитация: Отче Наш — Богдана Мироліо-ва), пані Оля Цегельська: деклямація „Борець без меча”. Оксана Михайлюк деклямувала „Мовчання дар” Крименка. Лідія Амаро і Маруся Івасів виконали танок „Воробички”. Пані Язичинська своїм монологом-гуморескою „На Патріархальні

ба), пані Оля Цегельська: деклямація „Борець без меча”. Оксана Михайлюк деклямувала „Мовчання дар” Крименка. Лідія Амаро і Маруся Івасів виконали танок „Воробички”. Пані Язичинська своїм монологом-гуморескою „На Патріархальні

теми” внесла багато розвагового настрою. Сестри Михайлюківни закінчили програму рецитацией „Отче Наш” — Зої Когут.

Програмою проводив п. Ярослав Климовський з Філадельфії. Присутніх на Службі Божій було коло 300

осіб, на обід-бенкеті 150. Миряни були піднесені на душі відправою та співом у живій українській мові. Патріарший День у Лігайтоні гідно й величаво вшанував Блаженнішого Патріарха Йосифа.

Н. Н.

Увага! Менілла, Бавид Брук і околиця! Увага! В неділю, 1 жовтня 1978 р., о год. 3-й по пол. в залі при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в Бавид Бруку буде висвітлюватись фільм „В НЕДІЛЮ РАНО ЗІЛЛЯ КОПАЛА” продукції артиста-малюка ТЕОДОРА КУЗЬМИВА. Після фільму буде ВИСТАВКА ЙОГО НАЙНОВІШИХ КАРТИН-ОБРАЗІВ. До численної участі запрошує — 92-ий Відділ Союзу Українок в Менілла

Літературно-Мистецький Клуб в Нью Йорку 136 Друга Авеню, 2-й поверх (ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 29-го вересня 1978 року, о год. 7:30 веч.

Перша повакаційна зустріч!

МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР

присвячений пам'яті мистця-бандуриста

ЗЕНОВІЯ ШТОКАЛКА

в стереофонічній записі ЛЕВКА МАЙСТРЕНКА.

Після програми — товариська гутірка при чайку і солодкім.

Заходом Організації Державного Відродження України й Комітет для Відзначення Сорокаріччя смерті полк. Євгена Коновальця —

1938 — 1978

владштовує

у неділю, 1-го жовтня 1978 року в аудиторії Святопокровського Осередку при 6810 Брод-у Рд.

АКАДЕМІЮ

для вшанування пам'яті

КОМЕНДАНТА КОРПУСУ СІЧОВИХ СТІЛЬЦІВ, КОМЕНДАНТА УВО й ГОЛОВИ ПРОВІДУ ОУН

Того ж дня, в СВЯТОПОКРОВСЬКОМУ ХРАМІ буде відправлена

ПАНАХИДА

за спокій душі

сл. п. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

Початок

ПАНАХИДИ о год. 3-й по пол. АКАДЕМІЇ о год. 3:30 по пол.

Спільною участю в Панахиді й Академії, вшануємо пам'ять цього Великого Сина України!

Організації Оборони Чотирьох Свобід України в Клівленді під патронатом Українських Злучених Організацій — Відділ Українського Конгресового Комітету Америки

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 13-го вересня 1978 р. відійшов у Вічність, на 82-му році життя

бл. п.

МИХАЙЛО ВЛОХ

бувущий старшина Української Галицької Армії, редактор і коавтор регіонального збірника п. н. Винники-Звенигород-Унів. 1970.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 16-го вересня 1978 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до собору св. Володимира і Ольги в Чикаго. Відтак Тліни Останки перевезено і поховано в дні 18-го вересня на українському цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

сестра — КАТЕРИНА
брат — ГРИГОРІЙ
та Родина в Україні, Польщі, США і Канаді

Ділимося з Громадянством Великого Клівленду сумною вісткою, що

бл. п.

МИХАЙЛО КОЛОДІЙ

ВЛАСНИК ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ у КЛІВЛЕНДІ

відійшов від нас у Вічність у лікарні Діконес 19-го вересня 1978 року і похоронений 23-го вересня 1978 р. з матірньої церкви св. Петра і Павла на українському цвинтарі в Пармі, в могилі біля своєї дружини Катерини.

ПАНАХИДИ були відправлені у заведенні його імені при 3136 Зах. 14-й вул. 21-го вересня духовенством Української Православної Церкви, а 22-го вересня парохами католицьких українських і Закарпатських парафій.

М. Колодій народився у Броні, пов. Дрогобиць, а від 1914 р. жив у Клівленді. Останніх 44 роки трудився погребанням, а при тім, був членом багатьох організацій і займав різні становища в Управі професійних і господарських товариств у місті, а як людина доброго серця, спомігав усі народні потреби.

Замість квітів на похорон, просили ми складати в пам'ять Покійного датки на місцеві і крайові добродійні цілі.

В сумі залишені:

РОЗАЛІЯ — донька
МАРІЯ КУЗДА з дітьми — сестра
КАТЕРИНА, АННА, ПЕТРОНІЯ і ВАСИЛЬ — сестри
і брат з родинами в Україні
ІВАН ФЕДЧАК — кузин у Вілліг

„І торкнув її спокій вічі,
слід сльози з лиця зітерши...” (І. Калинець)

Св. п. пл. сен.

ОЛЕКСАНДРА КУЛЬЧИЦЬКА

† 21. IX. 1978

Пластовий Курінь „ВЕРХОВИНКИ”

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки зі сумом повідомляє своє Членство й Українське Громадянство, що дня 11-го вересня 1978 року в Лос Анджелес, Кал., відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р ТИМІШ ОЛЕСІЮК

довголітній член Т-ва і основоположник УЛТПА, видатний громадсько-політичний діяч, б. член Української Центральної Ради та уряду Української Народної Республіки в екзилі.

ПОХОРОН відбувся на українському православному цвинтарі в Бавид Бруку, Нью Джерсі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленим Дружині, Донці, Синові і Родині висловлюємо глибоке співчуття.

У безмежному смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що Волею Всевишнього, 25-го вересня 1978 року відійшов від нас у Вічність, на 83-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

АВКСЕНТІЙ ДОРОШЕНКО

довголітній член Управи ОДВУ і староста Української Православної Катедрі св. Володимира в Нью Йорку, б. сотник Української Армії і старшина Січових Стрільців на Закарпатській Україні, нар. 10-го березня 1896 р. на Дніпропетровщині, Україна.

ПАНАХИДА в середу, 27-го вересня 1978 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Thomas Quin, 35-20 Broadway, Long Island City, N.Y.

ПОХОРОН в четвер, 28-го вересня 1978 р., о год. 9-й ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Андрія в Бавид Бруку, де о год. 11-й ранку буде відправлена СЛУЖБА БОЖА, а опісля на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
дочки:
ОЛЕНА з мужем о. СТЕПАНОМ БІЛЯКОМ
АННА ШЕЛАК з мужем ЮРКОМ
внуки:
ІРИНА з мужем ПЕТЬКОМ
ЮРІЙ
та ближчі і дальша Родина

Український Конгресовий Комітет Америки з жалем повідомляє Українську Громаду, що в понеділок, 18-го вересня 1978 року, несподівано, відійшла у Вічність членка Крайової Ради УККА

бл. п.

СТЕФАНІЯ САЛДАН

Горем прибитій Родині складаємо наші найщиріші співчуття.

Екзекутива

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку — Відділ УККА

з жалем повідомляє Українську Громаду, що в понеділок, 18-го вересня 1978 року, несподівано, відійшла у Вічність довголітня членка Управи КОУАО

бл. п.

СТЕФАНІЯ САЛДАН

Горем прибитому мужеві Михайлові і всій Родині складаємо найщиріші співчуття.

Управа

Відділи УНСоюзу Басейну Твердого Вугілля! В неділю, 8 жовтня 1978 р., год. 2:30 по пол. в St. Michael's Club Hall Route 122, FRACKVILLE, Pa. відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в яких повинні взяти участь Урядові, Конвенційні Делегати на 29-ту Конвенцію УНС та Представники наступних Відділів УНСоюзу:

Бервик 164, 333	Мек Аду 7
Централія 90	Майнерсвилл 78, 265
Колдейл 201	Мт. Кармен 2
Фрексвилл 242, 382	Нортгумберленд 357
Фріленд 429	Шамокін 1
Гезлетон 85	Шенандоаг 98
Магоней Ситі 305	Ст. Клер 9, 31, 228
Магоней Плейні 365	

В ПРОГРАМІ:

1. Відкриття.
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Марія Душник, заступниця гол. предсідника УНС
Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС
До участі в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загаль Українського Громадянства околиці.

Т. Бутрей, голова

Г. Слювік, секр.

А. Слювік, касир

„Допоможіть усунути“...

(Закінчення зі стор. 2)

звою Советський Союз криється несподівана жорстока ідеологічна імперія. Народна ненависть проти якої раз-у-раз стихійно вирається на поверхню.

Про силу народного гніту можна судити по таких цифрах. В роки найбільшого піднесення революційного руху в російській імперії за царату, в десятиліття 1902-1912 рр., військові сили придушили робітничі повстання чотири рази і три рази придушили повстання на кораблях. За звичайне советське десятиріччя 1962-72 рр. були жорстоко задушені військом виступи робітників у 20 містах, в тому числі 8 в Україні, і задушені два повстання на кораблях.

Тепер робітники Советського Союзу намагаються створити організований робітничий рух. У цей спробі дістають велику підтримку від правозахисного руху. За останніми даними, в Москві був створений, за прикладом Польського Комітету захисту робітників, Комітет оборони робітників. Ми віримо, що советським робітникам допомо-

жуть профспілки вільного світу, в першу чергу, американські профспілки.

Советський уряд лютує. Організаторів незалежної профспілки запропорюють у тюрми і психлікарні. Але це не показ сили уряду. Влада не має успіхів у себе вдома і тримається виключно на зовнішніх успіхах. Зупинити советську агресію — це допомогти не тільки собі, але й допомогти советським народам здобути волю.

Американський президент Джімі Картер виголосив програму, гідну великого народу — поставити моральні критерії поведінки, вести тверду зовнішню політику. Наслідком цього є мир на Близькому Сході. Світ стояв на грані війни. Зараз вона відсунена. Але це лише перший крок. Щоб провадити тверду і високоморальну політику, Президент потребує підтримку свого народу. В першу чергу, — від робітників. Дайте йому ту підтримку і тим допоможіть остаточно усунути небезпеку, яку створили агресивні терористичні режими.

У бажанні щастя

(Закінчення зі стор. 2)

забагато? Подумай, яка безліч воєнних інвалідів. Скільки сиріт можуть пригорнути твої руки. Поглянь, яка краса в природі, як бджілки трудяться для добра інших. Вертайся до життя! І я повернулася.

По приїзді до Америки життя видалося мені цікавим, новим — продовжувала пані Віра. — Все треба було починати із початку — від ложки і сорочки, як тоді говорився.

Однак, по роках, як шафи наповнилися дорогою одежою, а книжка банкова доларями, до мого гарно улаштованого мешкання заглянула нудьга.

Тепер ви були вільні, чому не шукали друга життя? — перервав доктор.

Забагато зазнала розчарувань і зневірилась в людей — відповіла шорстко.

Правда, була у мене шира приятелька, однак перед роком вона виїхала заміж і я, залишившись зовсім сама, недавно переїхала до цього міста. Думала, що коли зміню місце, промінемо все пригноблення. Чи знаєте, що значить самота, порожня хата, пуста, коли нема до кого слова промовити? — запитала в розпачі.

Доктор Сіверський аж здригнувся. Здавалося, що холод з його багатоглиб хати повівся по затішній канцелярії.

Так, знаю, промовив глухо, але все ж можна зарекомендувати. Чи не старалися ви знайти задоволення у суспільній праці?

І цього пробувала, але кому потрібне чуже горе? Чи ж могли ті веселі, вдоволені пані зрозуміти моє положення? Я тільки смутком вносила в їхнє товариство.

А чи не думали ви ніколи над людськими стражданнями? — не переставав питати. — Скільки немінних, сліпих, калік є в лікарнях у домах для старців, які потребують теплої слова, допомоги, усміху. Попробуйте заповнити ваш вільний час добровільною працею у шпиталі.

— Ні, ні, — заперечила гостро пахінтка, цього бути не може. Горе інших мене ще дужче пригноблює, ще більше унещаслює.

Доктор низько схилив голову і дуже тихо сказав — як часто в погоні за щастям ми забуваємо про горе ближніх.

Тоді пахінтка втратила панування над собою і піднесеним голосом промовила — І ви смієте це говорити? Ви, що не знаєте ані біди, ані пустки, ані самоти. У вас є родина, вродлива дружина, чепурна донечка — ви шасливий чоловік. Хіба вам розуміти людей на межі божовілля?

Доктор Сіверський, не підводячи голови, руками закрив обличчя і ледве чуто сказав: — Так, це все правда, тільки перед роком згинув в автовій катастрофі моя дружина, а моя єдина донечка, моя Зіронка у заведенні для калік.

Боже мій, простіть я цього не знала — прошепотіла пані Віра. І, раптово, у неї здійнялася думка, що вона заопікується цією дівчинкою, але що це вона йому колись скаже згодом.

Відсвяткування 15-річчя ювілею „Українського Історика“ в Чикаго

У неділю, 10-го вересня, ц. р., о год. 3-ій по полудні, при виповненні публікою великій залі Українського Народного Союзу при 843 Норт Вестерн свеню, у Чикаго, відбулося величаве ювілейне святкування з нагоди 15-річчя єдиного в диспозіції українського наукового історичного журналу — „Український Історик“.

Було доволі відрадним явищем те, що в святкуванні взяли участь не тільки українські професори-науковці, які прибули з різних університетів нашого міста і стейту, але також і з інших сусідніх стейтів. Дуже потішало було те, що були професори з молодшого покоління, а також на залі були молоді освічені люди, що прийшли вислухати дуже цінних доповідей наших визначних істориків-науковців.

Свято відкрив голова Чикагського Відділу Українського Історичного Товариства — проф. д-р Михайло Біда, який привітавши всіх присутніх, у першу чергу запросив до президіяльного стола гостей чужинців-науковців: д-ра Леопольда Розборія (чех), який є президентом Alliance of Friendship of Central-East European Nations; д-ра Яна Морелєвського (поляк) директор дослідного Institute of Central-East European Studies, а також викладачем і адміністратором Відділу Польського Університету (ПУНО) в Чикаго; полковника дипл. Пйотра Гарця (поляк), учасник боїв під Монте-Касіно), який є викладачем Відділу ПУНО в Чикаго; д-ра Зігмунта Вігоцького (поляк), викладач у Відділі ПУНО в Чикаго.

Із визначних українців запрошено до президіяльного стола голову Осередку наукової Праці НТШ у Чикаго проф. д-ра Юрія Мачука; науковця і пастора Олександра Гарбузюка; президента Українського Музею в Чикаго д-ра Романа Вереса; директора Філії Українського Католицького Університету в Чикаго й проф. Льволя університету в Чикаго проф. д-ра Василя Маркуса; проф. д-ра Дмитра Штогрна, який, Ілліноського університету, Шампейн, Ілліной; проф. д-ра Степана Самбірського та пресового референта доросту УЛТПА д-ра Павла Пундія.

Зорганізовану групою (12 осіб) прибуло, щоб вислухати цінних доповідей студентів-магістрів і докторантів Відділу ПУНО в Чикаго (директором Відділу Польського університету в Чикаго є український проф. д-р Михайло Біда).

Після перерви зацікавлені ставили першому доповідачеві, цето проф. д-рові Л. Винареві питання, на які він давав пояснення. І так розпочалась похвальна дискусія. Описля ставлено питання другому доповідачеві д-рові О. Домбровському, який речево прецизував відповіді.

Запити ставили такі особи, як: проф. д-р Дмитро Штогрин, проф. д-р Степан Самбірський; проф. д-р Василь Маркус; інж. Люба Огаренко; п. Швейц та інші. Тому й ця небуденна імпреза затяглась до пізнього вечора і, коли передсідник заявив, що вже пора кінчатися, то дискусія була недоволені, що переривалась так цікаву дискусію про ранню історію Русь-України.

Вкінці забрав голос член Польського Наукового Інституту в Америці, який є директором Дослідного Інституту Центрально-Східної Європеїських Студій, а також адміністратором Відділу Польського університету в Чикаго — д-р Й. Морелєвський, який, подякувавши за запрошення, а описля говорив, що він гордий з цього, що поляки мають свій університет, який, до речі є очолений українцем проф. д-ром М. Бідою, а тому закликав, щоб чехи та українці також зорганізували свої подібні університети для студій рідної історії і культури.

Управа Відділу Укр. Історичного Т-ва у Чикаго

З громадою і для громади!
В ошадностях наше майбутнє!

УКРАЇНСЬКА
ЩАДНИЦЯ

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION

1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

- ПЛАТИТЬ ВИСОКІ ВІДСОТКИ, А САМЕ: від бжучих ошадностей конт 5%, обчислюваних на місячній базі; від СЕРТИФІКАТІВ 5%-8%, залежно від суми і часу, на який вкладається.
- КОЖНЕ КОНТО МАЄ ДЕРЖАВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, F.S.L.I.C., до суми \$40,000.
- ДЛЯ БАЖАЮЧИХ КУПИТИ дім, підприємство, чи будь-яку посілість Українська Щадниця дає позик (mortgages) на дуже догідних умовах сплати.
- ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ дає правні і нотаріальні поради; згрозешлось заробітні і соціально-обезпечені чеки; продає державні бонди; видає подорожні чеки (Travelers Checks), грошові перекази (Money Orders) і т. п.
- ПРАЦЮЮЧІ у власних підприємствах, або в таких, що не забезпечують їх пенсійним фондом, можуть відкрити в Щадниці ПЕНСІЙНЕ КОНТО — IRA, вкладаючи на це по \$1,500 річно, Гроші зложени на пенсійне конто відтгається опісля від приходового податку (Income Tax).
- ГОДИНИ ПРАЦІ: кожного дня, крім суботи, від години 9:00 рано до 3:00 по пол.; в п'ятницю до 7:00 вечора.

Телефон Української Щадниці:
(215) DA 9-7080, DA 9-7081

Успіхи нашої молоді

Новий дентист — д-р Орест Кінах

Д-р Орест Кінах син свідомих українських батьків активних в громадсько-церковному житті, народжений 7-го липня 1953 р. в Ст. Марі, Онт., Канада. Початкову науку Орест почав в католицькій школі св. Станіслава. Середню освіту одержав в Кора Коледж гайскул, де відзначався своїми здібностями з біології, отримавши стипендію. Орест продовжує свої студії і переноситься до Лондону університету Вестерн Онтаріо. На тім університеті успішно закінчив свої студії, а з біології знову отримав відзначення, тоді переноситься до Торонто онтаріо університету, Відділ Дентистичний, де свої студії закінчує успішно дипломом д-ра дентиста.

Орест Кінах повернувся до Ст. Марі з своїх батьків і тут з початком липня 1978 року відкрив свою канцелярію, щоб служити своїм, тут невеликій українській громаді.

Орест в юних літах був активний в вітартній дружині належав до молодечої організації СУМА. Тепер належить до медичної громади УЛТПА, Відділ Торонто Онт. і Дентистичного товариства в Канаді. Він також цікавиться спортом, є любителем природи серед якої виріс. Любить відпочивати при лові риб. Завдяки своїм батькам володіє українською мовою в письмі і слові.

Д-р Орест Кінах

А. Сольчаник візьме участь у
філателістичній виставці

Філадельфія. — У дніх від 29-го вересня — 1-го жовтня, тут в приміщенні Шератон готелю при 17-й вул. та Кеннеді бульварі відбуватиметься філателістична виставка — СЕПАД, в якій візьме участь Андрій Сольчаник, виставляючи збірку п. н. „Математично-природничі науки та технології“. У цій збірці на 160 сторінках (10-ох таблицях) зібрано понад 500 марок та блоків як також 85 конверт, першодівок, печаток (кавіньки) та поштівки. На виставці знаходиться поштові випуски різних країн, включно з Україною, які вказують на пов'язання із Україною багатьох представників математично-природничих наук та технології. Минулого року ця збірка (80) сторінок отримала бронзові нагороди на філателістичних виставках БАЛПЕКС та СЕПАД.

Виставка відбуватиметься у п'ятницю і суботу від 11-ої год. ранку до 7-ої год. вечора та в неділю від 10-ої ранку до 4-ої по полудні.

Советський депутат...

(Закінчення зі стор. 1)

англійських „колег-парламентаристів“ не втручати у внутрішні справи Советського Союзу, а щоб вони краще цікавилися своїми справами як: страйки робітників, нетрі Іст-Енду, подіями в Північній Ірландії, де відбуваються „вбивства тільки за те, що людина вірить не в ту релігію. Якщо ти католик — в будяку секунду чекай на кулю“.

Советський депутат закликає англійських парламентаристам, що вони, мовляв, не виконують своїх обов'язків і не добиваються, щоб в Англії „дотримувались закону“ та „шанували людські права“. Бо советський депутат не втручається у внутрішні справи інших країн, а уважає своїм обов'язком добиватися дотримання „основних прав людини в нашій державі“, навіть включас, між іншим, і свободу виразництва. До речі, советський депутат не відхрещується від пресисів у Советському Союзі, бо він твердить, що „Як відомо, зрадників і шпигунів судили за советським законом, і процеси проходили з повним дотриманням усіх юридичних норм“. З цього листа виходить, що в Советському Союзі карають тільки „зрадників“ і „шпигунів“ та, мабуть, кримінальних приступників, хоч про них депутат Кожевніков не згадує.

ОТЕЦЬ Д-Р Л. ГУЗАР
ГОСТЕМ УНІГУ

Кембрідж, Масс. — Якраз точно в 10-ліття встановлення української програми в Гарвардському університеті, Український Науковий Інститут Гарвардського університету вітає в себе визначного духовника, о. д-ра Любомира Гузара з Риму, який відвідає дирекцію та наукових співробітників Інституту.

З цієї нагоди відбудеться семінар із доповіді гостя на тему: „Спостереження над історією Студитського монастицтва“.

Семінар почнеться о годині 12-й в полудне, в п'ятницю 29-го вересня 1978 року, в приміщенні Інституту.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи“

Повідомляємо всі організації
і поодинокі особи.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ
ПОМІШУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі
не буде відписуватися.

SERVICE

SCAFFOLDING — ROOFING
WATER PROOFING — SHEET METAL
J. FIEDLER
91 Bruckner Boulevard
(212) 993-4100

КАТЕРИНА ЧУЧМА, членка УНС Відділ 54 Т-ва Українського Січу в Вашингтоні, Конн., померла 2 липня 1978 р. на 63 році життя. Нар. 1925 р. в Югославії. Членкою УНС стала 1956 р. Залишила у смутку мужа Ярослава, дві доньки і п'ять внуків. Похорон відбувся 5 липня 1978 р. на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвен, Конн.

Вічна Ім Память!
Секретар Відділу

НС Відд. 432 Т-ва Імени Т. Шевченка в Торонто, Онт., помер 7 листопада 1977 р. на 74 році життя. Нар. 1903 р. в Жидковці, Україна. Членом УН став у 1957 р. Залишив дружину Євгенію, дочку Ярослава з чоловіком, сина Петра і Івана з дружинами та 7 внуків. Похорон відбувся 10 листопада 1977 р. на цвинтарі Іорк в Торонто.

Вічна Ному Память!
Богдан Зорач, секр

МИХАЙЛО МОМОТ, член УНС Відд. 352 в Честер, Па., помер 30 червня 1978 р. на 83 році життя. Нар. 1895 р. в Броніх, пов. Дорогичів, Україна; членом УНС став 1939 р. Залишив у смутку дружину Оську, сина: Івана, Василя і Олександра, доньку Ярослава з чоловіком, сина Петра і Івана з дружинами та 7 внуків. Похорон відбувся 8 липня на цвинтарі св. Марії в Абінгтоні, Па.

Вічна Ному Память!
Я. Шербак, секр

РОМАН БРОНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 53 в Сент Сайд Пітсбург, Па., помер липня 1978 р. на 83 році життя. Нар. 12. 5. 1895 р. в Західній Україні; членом УНС став у 1918 р. Залишив у смутку сина Раїсела, дочку Дорогу і 7 внуків. Похорон відбувся 8 липня 1978 р. на цвинтарі св. Володимир — Бегел Парк в Пітсбурзі, Па.

Вічна Ному Память!
Дмитро Головатий, секр

РОМАН ЗАЙКІВ, член УНС Відд. 479 у Філадельфії помер на 66 році життя. Нар. 1912 р. в Галичині, а членом УНС став у 1973 р. Залишив у смутку дружину Джени. Похорон відбувся на цвинтарі у Філадельфії.

Вічна Ному Память!
М. Я. Петріл, секр

ВАСИЛЬ ДЖУРА, член УНС Відд. 106 в Чикаго, Іл., помер 13 липня 1978 р. на 54 році життя. Нар. 1924 р. в Україні. Членом УНС став 1971 р. Залишив у смутку дружину Ану, сина Стефана, Мирослава і дочку Дарію та дальшу родину в Америці, Україні і Польщі. Похорон відбувся 17 липня 1978 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго Парк Рідж.

Вічна Ному Память!
Управа Відділу

МИХАЙЛО МОСЮК, член УНС Відд. 217 в Рочестер, Н. Я., помер 13 липня 1978 р. на 63 році життя. Нар. 1915 р. в Україні; членом УНС став у 1959 р. Залишив у смутку дружину Геновефу, дочку Марію, сина Володимира, внука і сестри Ану і Марію в Україні. Похорон відбувся 17 липня 1978 р. на цвинтарі Голі Сенульчор в Рочестер, Н. Я.

Вічна Ному Память!
Т. Кубаріч, секр

АННА ГОРЧАКОВСЬКА, членка УНС Відд. 238 в Бостон, Масс., померла 19 липня 1978 р. на 81 році життя. Членкою УНС стала 1939 р. Залишила у смутку дочку Софію і 4-ох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Гош в Роксфелд, Масс.

Вічна Ім Память!
Анна Реміш, секр

НОСИФ БРИНГЕЛЕНІЧ, член УНС Відд. 583 в Бридпорт, Па., помер 28 липня 1978 р. на 55 році життя. Нар. 1923 р. в Котесвіл, Па.; членом став у 1942 р. Залишив у смутку дружину Ану, одного брата і дві сестри. Похорон відбувся 1 серпня 1978 р. на цвинтарі св. ал. Петра і Паула в Кінг оф Прусія.

Вічна Ному Память!
Носиф Хома, секр

АТАНАС АФОНІВІЧ, член УНС Відд. 57 в Коргове, помер 6 липня 1978 р. на 91 році життя. Нар. 1887 р. в Західній Україні. Членом УНС став у 1924 р. Залишив у смутку сина Михайла. Похорон відбувся 10 липня 1978 р. на цвинтарі св. Петра і Паула у Вогерфорд.

Вічна Ному Память!
Михайло Саван, секр

STAKKA Company
BRICKLAYERS
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НОВІ ПЛАТІВКИ: на складі Арка має платівки всіх видів. Найновіша це чудова „НАМІСТО“, ціна дол. 5.95 (на порто 30 ц.).

Найкраще місце на прийняття, бенкети, іменини, христини, товариські зустрічі, поминали і на всі нагоди —

HOLIDAY INN
of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1866
• Власник українців та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид Брукс і св. Духа — відомі соціальна фірма

K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS
HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

HELP WANTED

MOLD MAKER
Experienced on Injection Molding Machine. Modern, Air conditioned plant with Manufacturing Company. Top wages & benefits.
E. J. BROOKS CO.
Contact Mr. Chester Babji
(201) 483-0335, ext. 42, 8-5 p.m.

MAINTENANCE MECHANIC
Experienced on four-slide machines and air operating equipment. Modern air conditioned plant with manufacturing company. Top wages and benefits.
E. J. BROOKS CO.
Contact Mr. Chester Babji
(201) 483-0335, Ext. 42, 8-5 p.m.

INCINERATOR UPG
Contractor requires, brick layer, exp. in fire box work & service
MECHANICS
Must drive, and speak English.
Call (212) 784-7300

CHAMBERMAID — WAITRESS
Sleep in. Mid-town Manhattan. 2 in family. Must have references, and speak English.
Top wages.
Call (212) EL 5-0988

РОЗШУК

Пані Анна (Боровська)
Драмович,
Польща, шукає
п. КОНДРАТА
СУПРУНОВИЧА (59)
Жив у Нова Вижка на Волині.
Інформації прошу слати на адресу: JERZY BRUNS
1670 Westwood Dr.
Madison Heights, Mich.

HELP WANTED MALE — FEMALE

ЮВІЛЕРНІ
ПРАЦІВНИКИ

Спавювання, полішування, напів дорогоцінних металів, бронзолетки, нашійники, і т. п. Постійна праця, добра платія, середмістя Менгетну. Тел. пошти 8 р. — 4 по пол.
(212) 473-5052

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами
в БРОНКС, БРОУКЛІН,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуговування в Україні.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Брукс і перенесенням тіл з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555